

чешъ на праведныагь судъ, „Се азъ и
дѣти, яже ми даде Богъ.“

XXI.

ДА ИЗБѢГАВАШЪ ОТЪ СУМНИТЕЛ- НОСТЬТЪ.

Сумнителността е големо зло, отъ
която произхожда неустроетіето и несо-
гласіето между мъжъ и жената; зашто
нищо друго не увреждава и смущава
добродѣтелна жена, колкото неправедното
подозреніе и сумнителното докарванъ на
мъжъ, които чинатъ жената да престопа
границѣтъ на благопристойността. Това
подозреніе нищо друго не е, но само му-
чителна болестъ, която разорява на же-
ната душевното спокойствіе, помръчава
ѣе лицето и ѣе лишава отъ сичките сла-
дости. съ една речъ, то е гробатъ на лю-
бовьтъ, който поглѣща чловѣческото
блаженство. Мъжъ, който ся докарва
студено съ ступанкѣтъ си, грѣши проти-
ву Бога, защото не исполнява длѣжно-
стите си, па освемъ това, губи си и вре-
мето въ неполезны нѣща. Жена, която
има тѣкъвъ мъжъ, нетреба да ся коси, и